

כבוד קדושת מוהרא"ש
הצדיק מיבנאל צדוק"ל

שְׁמַחַת הַשֶּׁבֶת

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

שִׁמְחַת הַשַּׁבָּת

יגלה נוראות נפלאות ממעלת הזוכה לשמח
ביום השבת, של-ידי-זה ימשיך על עצמו אור
וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך, ויזכה לכל
טוב אמתו ונצחיו.

בנוי ומיסד על פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ועל פי דברי תלמידו, מורנו
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיר הקדש יבנאל תובב"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

שְׂמֵחַת הַחַיִּים

א.

על-ידי שְׂמֵחַת שַׁבַּת מוֹחֵלִין לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו,
וְהוּא זוֹכֵה לְתַקוּן נַפְלֵא לְנִשְׁמֹתוֹ

בְּנֵי וּבְנוֹתַי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבִמְשֻׁפָּט,
וְכָל מֵה שֶׁאָנוּ רוֹאִים בְּעֵינֵינוּ זֶהוּ גְלוּי שְׂכִינָה – הַתְּגַלּוּת
אֱלֹקוֹת, אֲבָל מְרַב חֲטָאֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הַמְרַבִּים, אָנוּ
רוֹאִים רַק גְּשָׁמִיּוֹת, טֵבַע, מַקְרָה וּמָזֶל. אֲבָל מִי שְׂזוֹכֵה לְזַכֵּר
אֶת עֲצָמוֹ, הוּא מִתְחִיל לְהִתְבּוֹנֵן וְרוֹאֵה וּמְסַתְּכֵל שְׂאִין זוֹ
גְּשָׁמִיּוֹת, אֲלֵא קִלְפָה שֶׁמְעַלְמֵת, מְכַסִּית וּמְסַתֶּרֶת אֶת אֲמֵתַת
מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ; כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ,
וְהַכֵּל זֶה אֱלֹקוֹת וְאֱלֹקוֹת זֶה הַכֵּל. וְכִיצַד יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְזֶה,
מֵאַחַר שֶׁכָּבַר חֲטָאֵנוּ, עֲוִינוּ וּפְשָׁעֵנוּ, וְעָשִׂינוּ אֶת כָּל הַתּוֹעֵבוֹת
שֶׁבְעוֹלָם, אֵיךְ גַּם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַשִּׁיג רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹת,

שנזכרה להתענג בערבות, זיו, ידידות, שכנית עזו יתברך? רק על-ידי "שמחת השבת". הקדוש-ברוך-הוא ברא את עולמו בששה ימים וכיום השביעי נח. ולכן צוה אותנו, שנשמר שבת. "ושמרתם את השבת, כי קדש היא לכם, מחלליה מות יומת, כי כל העשה בה מלאכה, ונכרתה הנפש ההיא מקרב עמיה" (שמות לא, יד): מזהירנו הקדוש-ברוך-הוא, שעלינו לשמר את השבת ולא לחללה, כי המחלל שבת - ענשו מיתא, בר מינן. ולכן כל הצרות והיסורים והמרירות שעוברים עלינו, באים רק מחמת חלול שבת. ואפלו אם אדם אומר, שהוא שומר שבת, ועם כל זאת עובר עליו מה שעובר, סימן שאינו שמח עם השבת. כי "שמחת השבת" עולה על הכל. כי בזה שאדם שמח עם השבת, וכל השבת שש ושמח ושר שירות ותשבחות להקדוש-ברוך-הוא, בזה ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו. לכן, בני ובנותי היקרים! בזה שאנו נתחיל לשמר שבת, ונזכה ל"שמחת השבת" - לשמח עם השבת, בזה שנזכר שהקדוש-ברוך-הוא ימחל לנו על כל עוונותינו. וכמאמרם ז"ל (שבת קיח): אמר רב חייא אמר רבי יוחנן, כל המשמר שבת כהלכתה, אפלו עובד עבודה זרה כדור אנוש - מוחלין לו, שנאמר (ישעיה נו, ב): "אשרי אנוש יעשה זאת, שמר שבת מחללו",

אל תקרי מחללו, אלא מחלו לו; דור אנוש עבדו עבודה זרה, סלקו את השכינה מהעולם, אמרו שהכל טבע מקרה ומזל, כפרו בעקר, עם כל זאת, אפלו שהגיע אדם לשפל המדרגה, שהוא עובד עבודה זרה, בר מינן, שכופר בכל, עם כל זאת, אם הוא רק שומר שבת, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו על כל עוונותיו. לזאת, בני ובנותי היקרים! מה אנו רואים היום? שכל אחד רץ ומתרוצץ למצא איזה חכם, איזה מקבל, שיתן לו תקון על מעשיו שעשה, כל אחד כפי ענינו, והנה אומרים חכמינו הקדושים (תנחומא בראשית ג): כבוד שבת עדיף מאלף תעניות; בזה שאדם מכבד את השבת, שומר אותה ושמח עמה, זה יותר מאשר צם אלף תעניות. לזאת, בני ובנותי היקרים! למה לכם לרוץ ולהתרוצץ ולבקש תקונים אצל חכמים ומקבלים, על אשר עשיתם עד עתה מה שעשיתם, הנה נתן לנו הקדוש-ברוך-הוא מתנה – שבת, שהיא המתנה היפה ביותר, ואם נשמר שבת, נשמח בשבת, נזכה ל"שמחת השבת", הקדוש-ברוך-הוא מוחל לנו על כל עוונותינו.

הנה אנו רואים, שאלו הערב-רב רוצים רק לעקר מנשמות ישראל את השבת, כי יודעים אשר השבת היא הנשמה של עם ישראל, השבת היא הקדשה של עם ישראל,

שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת

הַשַּׁבָּת הִיא הָאוֹת בֵּין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּבֵין עַם יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (שְׁמוֹת ל"א, יז): "בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעָלַם, כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפֹשׁ"; שַׁבָּת הִיא הָאוֹת שְׁאֲנֹנוּ עִם יִשְׂרָאֵל בְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִף אַחַד אֵינֶנוּ יְכוּלִים לְהַפְרִיד אוֹתָנוּ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְאִף שְׂאֵלוֹ הָעַרְב-רַב רוֹצִים לְבֹלֵל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל – הִיא לֹא תִהְיֶה עִם אַמּוֹת הָעוֹלָם, וּמִבִּיאִים גּוֹיִים וּגְוִיּוֹת, וְרוֹצִים לְפָרֵץ אֶת כָּל הַגְּדָרִים, וְלַעְרַב אֶת יִשְׂרָאֵל בֵּין הַגּוֹיִים, אָבָל כָּל זְמַן שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וַיִּזְכּוּ לְ"שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת", לֹא יִצְלִיחוּ הַגּוֹיִים בְּמִזְמַתָּם, וְתִהְיֶה לָהֶם רַק מַפְלָה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אֲפֹלוּ שְׁעֵבֶר עָלֵיכֶם בְּחַיֵּיכֶם מִה שְׁעֵבֶר, וְעַדִּין עוֹבֵר עָלֵיכֶם מִה שְׁעוֹבֵר, אִם אַתֶּם רוֹצִים שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָכֶם עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם, וַיִּמְתִּיק מִכֶּם אֶת כָּל הַדִּינִים, רְאוּ לְשִׁמּוֹר אֶת הַשַּׁבָּת, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עָלֵיכֶם. רְאוּ לְזִכּוֹת לְ"שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת", וְאִזּוֹ תִהְיֶה לָכֶם שְׁמִירָה עַל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל. וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב'), שֶׁבְּשַׁבָּת נִתְגַּלָּה הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, בְּשַׁבָּת מְרַגְּשִׁים רוֹחֲנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, כְּמוֹבֵא בַּזֹּהַר (ח"ב פ"ח): שַׁבָּת שְׁמָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הֵהוּא דְשָׁלִים מִכָּל סְטְרוּי; עֲצֵם הַשַּׁבָּת זֶה הַשֵּׁם שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְנִתְגַּלָּה אִזּוֹ הָאוֹר

הַאֲלָקִי, וְתַכְךָ-וּמִיד כְּשִׁיהוּדֵי שֶׁשׁ וְשִׁמַּח בַּשַּׁבָּת וְשׁוֹמֵר שַׁבָּת, נִכְנָס, כְּבִיכּוֹל, בְּתוֹךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ, הֵיִשׁ תַּעֲנוּג גָּדוֹל מִזֶּה, שְׁיִהוּדֵי מֵרְגִישׁ אֶת הַשְּׂכִינָה בַּשַּׁבָּת? ! שְׁיִהוּדֵי שֶׁשׁ וְשִׁמַּח בַּשַּׁבָּת? ! וְעַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת - כְּשִׁמְמֵשִׁיכִים אֶת קִדְשַׁת הַשַּׁבָּת עַל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֵל, "שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת" מִמְּשִׁיכִים לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַשַּׁבּוּעַ, שְׁגָם-בֵּן שְׁמַחִים בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, שְׁפָרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שָׁמוֹ נִבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, אֵיזוֹ שְׁמַחָה הִיא זֹו? ! שְׁזַכִּינוּ לֵהִיוֹת יְהוּדִים, וְאָנוּ שׁוֹמְרִים אֶת הַשַּׁבָּת. וְאֵל יִהְיֶה נֶקֶל בְּעֵינֵינוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, "שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת", כִּי כָּל הָאֱמוּנָה תְלוּיָה רַק כְּפִי שְׁמִירַת הַשַּׁבָּת, וּכְכֹל שְׁיִהוּדֵי שׁוֹמֵר שַׁבָּת, וְזוֹכָה לְ"שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת", כֶּךָ הוּא מְקַבֵּל אֶת הַמְּתָנָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַשַּׁבָּת הִיא מְתָנָה מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ. כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (שַׁבָּת י:): אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמֹשֶׁה, מְתָנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנֹזֵי וְשַׁבָּת שְׂמָה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לְתַנְּה לְיִשְׂרָאֵל - לָךְ וְהוֹדִיעֵם; הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִבְּקֵשׁ מִמֹּשֶׁה רַבְּנוּ, שְׁיִלָּךְ וְיֹדִיעַ לְעַם יִשְׂרָאֵל, שְׁיֵשׁ לוֹ מְתָנָה שְׂרוּצָה לְתַתָּה זֹו שַׁבָּת. לְמִדֵּים מְכַאֵן, חֲמֻדָּה גְנוּזָה שְׁהִיתָה גְנוּזָה בְּבֵית גְּנֹזֵי שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁהוּא יוֹם הַשַּׁבָּת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתְּנָה לָנוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! לְמָה לֹא נִקַּח אֶת עֶצְמָנוּ מֵהַיּוֹם

והלאה לשמר שבת, ולשמח בשבת, ולעורר את כל נשמות ישראל על שמירת שבת, ובזה בעצמו נזכה לתקון הכי גדול; כי לא די שאנו שומרים שבת, ואנו זוכים ל"שמחת השבת", אלא עלינו לזכות את כל בני המשפחה, שגם הם ישמרו שבת, ואת כל נשמות ישראל הקרובים והרחוקים, לגלות להם את שלמות "שמחת השבת". בזה שיהודי שומר שבת, בזה שיהודי שמח בשבת, בזה שיהודי מקרב יהודים אל שמירת שבת, בזה מוחלים לו על כל עוונותיו, וזוכה לתקון נפלא לנשמתו, ואין לו מה לפחד. ולזאת, בני ובנותי היקרים! כהיום, שאנחנו נמצאים במצב קשה מאד, יש כל מיני פחדים – מה יהיה ואיך יהיה, כל אחד מתבלבל מבלבול אחר, ויש כל-כך הרבה מפלגות, פלגים, פלגים, דור ההפלגה, וכל אחד מושך אל עצמו אנשים, כאלו הוא יהיה המושיע לעם ישראל, וכל אחד מבטיח הבטחות, אשר כלנו יודעים שהכל שקר וכזב, תכף-ומיד למחרת כבר לא מחזיקים בדבור. מה עלינו לעשות? עלינו להתחזק להחזיר עטרה לישנה, ולשמר שבת, ובזה אנו צריכים למסר נפשנו – על קדשת השבת, "שמחת השבת", לשמח כל השבת, ובזה נזכה לכל התענוגים שבעולם. רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות שבת, סימן ד'): על-ידי שמירת שבת, הוא כבן המתחטא

לפני אביו, והוא ממלא משאלותיו. כשיהודי שומר שבת, והוא בא ומתחנן אל הקדוש-ברוך-הוא ומבקש ממנו כל מה שהוא צריך - הוא מקבל כל אשר רצה. וממשיך רבנו ז"ל ואומר: גם גוזר והקדוש-ברוך-הוא מקימה. כשיהודי גוזר על איזה דבר שיהיה כף, בזכות שבת, בזכות "שמחת השבת", הקדוש-ברוך-הוא ממלא חפצו ומקים את גזרותיו. ממשיך רבנו ז"ל: גם הקרן של המעשים טובים שלו קימת לעולם הבא, ואינו אוכל אלא מפרותיהם. כשיהודי מקים מצוות, הוא מקבל שכר על זה, על כל מצוה ומצוה שמקיים, מקבל שכר - רוחניות אלקות, ואם הייתם יודעים מה זה מצוה, הייתם כל-כף שמחים ועליזים שיש לכם חלק באלקי ישראל. אבל מתי זוכים להרגיש את יקרת המצוה? רק על-ידי יקרת השבת, כשיהודי שש ושמח בשבת, אז כל המצוות שלו - יש להן עליה; כי מה שאדם עושה בששת ימי החל, יש לו עליה בשבת. לזאת, בני ובנות היקרים! מאחר שעבר עליכם כבר מה שעבר - ירידות ונפילות, קטנות וחלישות הדעת, עניות ודחקות, מרירות דמרירות, עצבון ודכאון, עני וחובות, מחלות וחלאים רעים, באו ותתחילו לשמר שבת, ובזכות השבת - כל אשר תבקשו ממנו יתברך - תקבלו. העקר תהיו חזקים לדבר הרבה להקדוש-ברוך-הוא, כי כל

שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת

י

דבור ודבור שִׁיְהוּדֵי מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ – נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּבְפָרֵט כְּשִׁיְהוּדֵי זוֹכָה לְ"שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת", נִתְגַּלָּה אֵלָיו הָאֹר הַגָּנוּז, שְׁרוּאָה שְׁכָל הָעוֹלָם אֵלֶקוֹת בְּהִתְלַבְּשׁוֹת הַטָּבַע, בְּהִתְלַבְּשׁוֹת דּוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, וּמְחַפֵּשׁ רַק אֶת הַרוּחָנִיּוֹת שֶׁבְּבְרִיאָה, וְאִז מִתְעַנֵּג עַל עֲרֻבוֹת, נְעִימוֹת, זִיו חַיּוֹת אֵלֶקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. לְזֵאת אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבָּת קִיח:): כָּל הַמְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת, נוֹתֵנִים לוֹ נִחְלָה בְּלֵי מְצָרִים; שְׁמַקְבֵּל אֶת הַטוֹב בְּיֹתֵר. לָכֵן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיִּקְרִים! לָמָּה לָכֶם לְרוּץ וּלְהִתְרוֹצֵץ לְחַפֵּשׁ תְּקוּנִים עַל הַמְעַשִּׂים שְׁלָכֶם, שְׁעֲשִׂיתֶם עַד כֹּה, וְעַבְרַתֶּם עַל מַעֲשִׂים מְגַנִּים, בְּאוֹ תִשְׁמְרוּ אֶת הַשַּׁבָּת וְתִשְׁמְחוּ בָּהּ, אֲשֶׁר זֶה הַתְּקוּנָה הַכִּי גְדוֹל לְנִשְׁמָה, וּבְזֶה שְׂאתֶם שְׂמֵחִים בַּשַּׁבָּת וְזוֹכִים לְשִׁמְרָהּ, כְּבָר אֵין צְרִיכִים שׁוּם תְּקוּנִים.

ב.

על-ידי שְׁמַחַת שַׁבָּת זוֹכָה לְעֲשִׂירוֹת נִפְלְאוֹה,
וְאֵין לוֹ שׁוּם חוֹבוֹת

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיִּקְרִים! עֲלֵיכֶם לְזָכֹר, שְׁכָל הַשְּׁפַע בָּא רַק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי לֹא מִמָּה שְׂאָדָם רָץ וּמְתַיֵּגַע, עֲמַל

וטורח - מתעשר, לא מזה שאדם יגע ומשקיע כחות - מרויח את כספו, לא משכלו ודעתו גורף הון. כל ההשפעות והעשירות שבאות לאדם, הן רק בזכות שבת, כל השומר שבת, וזוכה ל"שמחת השבת", זוכה לעשירות נפלאה, ואין לו שום חובות, אינו חייב לאף אחד כלום. ואם תאמרו: "הלא אנו שומרים שבת, ואנו מלאים חובות, וסובלים עניות ודחקות, אנו עובדים קשה כחמורים ואיננו רואים ברכה בעמלנו, למה אם-כן מגיע לנו דבר זה?! " אלא עליכם לדעת, שזה סימן שאינכם שומרים שבת. ואם תאמרו: "איך יתכן שאיננו שומרים שבת, הלא איננו מחללים את השבת?! " אלא במכרח הוא שאין לכם "שמחת השבת". הלא השבת היא המתנה הכי יפה מאתו יתברך - יום אחד בשבוע לנוח ולא לעשות כלום, היש מתנה יפה מזו? שהקדוש-ברוך-הוא מצוה אותנו לא לעשות כל מלאכה ביום השבת, ואדרבה, מי שעושה מלאכה בשבת - יקבל את ענשו, "ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון, קדש לה", כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת" (שמות לא, טו). לא יועיל שום דבר, כל התאנות הרכים, כל המקרים רעים, כל המרעין בישין, ההרג, הגזל, האנס, הגנבות וכו' וכו', באים רק מחמת חלול שבת. ואם תאמרו:

"הלא אָנוּ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת, וְלָמָּה מְגִיעַ לָנוּ דְבַר כְּזֶה?" אָלָא
 חֲסֵרָה לָכֶם "שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת"; כִּי מִי שְׁזוּכָה לְשִׂמְחָה בְּשַׁבָּת,
 וְכָל הַשַּׁבָּת שָׁשׁ וְשִׂמְחָה שֶׁהוּא יְהוּדִי מְאֲמִין בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ
 מִכָּל מִינֵי אֲסוּנוֹת, מִכָּל מִינֵי עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי
 הַיְקָרִים! מֵאַחַר שֶׁכָּבֵר עָבַר עָלֵיכֶם מֵה שְׁעָבַר, בָּאוּ וּנְקַבֵּל עַל
 עַצְמָנוּ "שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת", וּמֵהַשַּׁבָּת הַזֶּה שְׁנַכְנֶסֶת אֲלֵינוּ, נִתְחִיל
 לְשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת. וְאִךְ שָׁזֶה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי הִסְמַ"ךְ-
 מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִשְׂמַח בְּשַׁבָּת, כִּי יוֹדֵעַ,
 שְׂאֵם אָדָם שִׂמְחָה בְּשַׁבָּת, אֵין לוֹ כְּכֹר מֵה לַעֲשׂוֹת עִם הָאָדָם
 הַזֶּה! לְזֹאת, אָנוּ רוֹאִים, שֶׁהַעֲרַב-רַב מִתְּפָאָרִים שִׁישְׁכִּיחוּ אֶת
 הַשַּׁבָּת מֵעַם יִשְׂרָאֵל - הִיָּה לֹא תִהְיֶה, אָבֵל לֹא יוֹעִיל לָהֶם,
 אֲפֹלוּ שִׁמְכֻטִּיחִים הַבְּטָחוֹת, שְׂאֵם הֵם יִבְחָרוּ. אָזִי יִבְטְלוּ אֶת
 הַשַּׁבָּת לְגַמְרֵי, בֵּר מִיָּנֵן, לֹא יוֹעִיל לָהֶם, כִּי הַשַּׁבָּת זֶה הַקְּדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא! הַשַּׁבָּת נְצָחִית! הַשַּׁבָּת הִיא מִתְּנָה לְעַם יִשְׂרָאֵל!
 הַשַּׁבָּת מְבִיאָה עֲשִׂירוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל! כָּל הָעֲנִיּוֹת שִׁישׁ בְּקֶרֶב
 יִשְׂרָאֵל, זֶה רַק מַחֲמַת שְׂאֵינָם שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת, וְאִךְ שְׁשׁוֹמְרֵי
 שַׁבָּת, אֵין זוֹכִים לְ"שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת"; כִּי מִי שֶׁשָּׂשׁ וְשִׂמְחָה כָּל
 הַשַּׁבָּת, מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁתִּהְיֶה לוֹ עֲשִׂירוֹת נִפְלְאָה. כְּמוֹ שֶׁחֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוּשִׁים מְסַפְּרִים לָנוּ (שַׁבָּת קִיט.): אָמַר רַב חִיָּא בֵּר אַבָּא,

פעם אחת נתארחתי אצל בעל הבית בלודקיא, והביאו לפניו שלחן של זהב, שנושאים אותו ששה-עשר בני-אדם, ושש-עשרה שלשלאות של כסף קבועות בו וקערות וכוסות וקיתוניות וצלוחיות קבועות בו, ועליו כל מיני מאכל ומגדים ובשמים, וכשמניחים אותו אומרים: "להוי"ה הארץ ומלואה תבל וישבי בה", וכשמסלקים אותו אומרים: "השמים שמים לה' והארץ נתן לבני-אדם". אמרתי לו: בני, במה זכית לךך? אמר לי: קצב הייתי, וכל בהמה שהיתה נאה, אמרתי: זו תהא לשבת, אמרתי לו: אשריך שזכית, וברוך המקום שזכך לךך; אדם פשוט בעל אטליז שמוכר בשר, כל יום הביאו לו בשר חדש למכור, והבשר המשבח ביותר - שמר לעצמו, שזה יהיה לכבוד שבת, ביום הפא הביאו לו שוב, והיה יפה יותר, אזי השתמש בשל האתמול, ושל היום שמר לכבוד שבת, וכן בכל יום, ובזכות זה זכה לעשירות כזו, שביום השבת היה לו שלחן של זהב, וששה-עשר בני-אדם צריכים לנשאו, והכריזו לפניו: "לה' הארץ ומלואה תבל וישבי בה", וכשסלקו את השלחן, שרו במקלה: "השמים שמים להוי"ה, והארץ נתן לבני-אדם"; אל כל זה זכה רק על-ידי שמר כל השבת, וזכה ל"שמחת השבת". לזאת, בני ובנותי היקרים! אני יודע שעובר על כלכם מה שעובר - צרות

ויסורים, הרפתקאות וחובות, ובוכים יומם ולילה על מר
 גורלכם, ואינכם יודעים על מה ולמה עשה לנו הקדוש-
 ברוך-הוא דבר זה? ! האם לא החלותם לחקר, אולי איננו
 שומרים שבת כהלכתה? ! אולי איננו לומדים הלכות שבת,
 ואיננו יודעים איך לקיים את מצוות שבת? ! כי הלא בשבת
 ישנן מצוות לאין ספר. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (מדרש
 אגדה): כל השומר שבת כאלו מקיים את כל התורה כלה; כי
 בתוך שבת כלולה כל התורה. ואם אדם אינו לומד הלכות
 שבת, אינו יודע כיצד לקיים מצוות שבת, איננו יודע הכיצד
 לשמח בשבת, ואז עובר עליו בששת ימי החל, ששת ימי
 המעשה, עניות ודחקות, שיוצא מדעתו, מחמת רב צער
 ועגמת נפש. לזאת, בני ובנותי היקרים! באו נקבל על עצמנו
 מהשבת הזו, שנזכה ל"שמחת השבת", אל תאבו ואל תשמעו
 לכל אלו המתפארים שימחקו את השבת, כי לא יעלה בידם!
 הם יתבטלו קדם, לפני שיבטלו את השבת. השבת זה
 הקדוש-ברוך-הוא! השבת זה נשמות ישראל! כמו שאין
 יכולים לבטל כביכול את הקדוש-ברוך-הוא, כי הוא מחיה
 ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, וכמו שאין יכולים לבטל
 את נשמות ישראל, כי כשם שאי אפשר לעולם בלא רוחות,
 כך אי אפשר בלא ישראל (תענית ג:); כי הרבה רשעים ארורים

ורוצחים רצו לכלות את נשמות ישראל ולא עלה בידם, אלא
 נתהפך הגלגל - שהם נעקרו מן העולם, כמו-כן כל אלו
 המתפארים שיַעֲשׂוּ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְחַל, הם יכלו מהעולם
 ולא יחזיקו מעמד, כי הקדוש-ברוך-הוא מחיה ומתהוה ומקים
 את כל העולם כלו, והוא כבר ידאג לשבת שלו, הוא ידאג
 לבניו - עם ישראל, שלא יעקרו מן העולם. לזאת, בני ובנותי
 היקרים! אל תפנסו בלחץ, ואל תהיו בּפְחָדִים: מה יהיה?!
 ואיך יהיה - הרי רוצים לחלל את השבת, רוצים לבטל את
 השבת מעם ישראל, מה יהיה העתיד של עם ישראל?! אבל
 אל לכם לדאג, כי אף אחד לא יצליח! כי השבת זה הקדוש-
 ברוך-הוא. לזאת, בני ובנותי היקרים! באו ותתחילו לשמח
 בשבת, וּחֲכַמְיֵנו הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בראשית רבה, יא, א):
 "בְּרַכַּת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר" - זו ברכת שבת; השבת מביאה
 רק עשירות, ואם תזכו לשמח בשבת, תראו איזה עשר יהיה
 לכם בששת ימי החל. אלא אדם איננו מסגל להבין, שְׂבֻזָּה
 שִׁישְׁמַר אֶת הַשַּׁבָּת, הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עָלָיו, שְׂבֻזָּה שִׁישְׁמַח
 בַּשַּׁבָּת, הַשַּׁבָּת תִּשְׁמַר עָלָיו, שְׂבֻזָּה שִׁישְׁמַח בַּשַּׁבָּת, הוּא יִהְיֶה
 עֲשִׂיר גָּדוֹל. מָה אָנוּ רוֹאִים? יְהוּדִים שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת, אֵינָם
 צְרִיכִים דְּבַר. באו התבוננו, בית יהודי כיצד נראה בשבת?
 הנרות דולקים, החלות מנחות על השלחן, היין מוכן לקדוש,

והבית מלא אור. ומחכים ומצפים שהאבא והילדים ישובו מבית-הכנסת, ויקדשו ויאכלו סעדת שבת, וישירו שירות ותשבחות, זמירות שבת. היש עוד תענוג גדול יותר מתענוג זה?? היש עוד שמחה גדולה משמחת השבת?? ובר מינן, מי שמחלל שבת, מה יש לו? אותו חשך שיש לו בששת ימי החל, אותו כלי משחית הנקרא טלויזיה מפעל, הרדיו מפעל, אין גרות, אין חלות, אין יין, אין כלום! יש רק מריבות וקטטות, וחשך וערפל. ואחר-כך מתפלא עוד – למה עוברים עליו צרות ויסורים?? למה הוא עמל קשות, ואיננו רואה ברכה בכסף?? אינך שומר שבת, אינך שמח בשבת, אז מה הנך רוצה?? הקדוש-ברוך-הוא צנה אותנו: תשמרו את היום שלי, ואשמר לכם את הימים שלכם. והנה אם אדם משליך את היום הזה יום השבת, יומו יתברך, אומר הקדוש-ברוך-הוא: אקח לכם את היום שלי, ואתם תשארו עם ששה ימים שלכם, ונראה מי יצליח; ולכן אנחנו רואים, שהרשעים הארורים, רשעי הערב-רב, מתפארים, שהם ישכיחו את השבת מעם ישראל, בר מינן, הם יעקרו את האמונה בהקדוש-ברוך-הוא, וחמנא לישזבן, והם אינם יודעים, שפתאם יבוא יומם, כמו שבא על העמלקים, ימח שם, וישכחו מהעולם, כי מי שמתחיל עם הקדוש-ברוך-הוא, מי

שְׁמַתְחִיל עִם הַשַּׁבָּת, מִי שְׁמַתְחִיל עִם נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְבִסּוֹף
 אוֹבֵד זְכוֹר מִן הָעוֹלָם! לְזֹאת, בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים! בָּאוּ נִחְזֹר
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְנִתְחִיל לְשֹׁמֵר שַׁבָּת וְנִשְׁמַח בְּשַׁבָּת, וְעַל-
 יָדֵי-זֶה נִזְכָּה לְעִשְׂרוֹת גְּדוֹלָה.

ג.

על-ידי שְׁמַחַת שַׁבָּת הוּא זוֹכָה לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם

בְּנֵי וּבָנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא נִמְצָא פֶה אֶתְנּוּ, עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ, אֲבָל לָמָּה אֵינָנוּ מְרַגְּשִׁים
 אֶת זֹאת? כִּי חֲטָאנוּ. וְכִמְאַמְרָם ז"ל (סוֹטָה ג'): בְּתַחֲלָה הִיְתָה
 שְׂכִינָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּיּוֹן שֶׁחֲטָאוּ, סָלְקוּ אֶת הַשְּׂכִינָה
 לְמַעַלָּה; אֲבָל בְּזֶה שִׁיְהוּדֵי שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת, וּמְכַל שְׁכֵן שְׁזוֹכָה
 אֶל "שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת", הוּא זוֹכָה לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם,
 וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת בְּעוֹלָם, אֲזַי כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת בְּעוֹלָם.
 כִּי מָה הִיא שְׂכִינָה? כְּבִיכּוֹל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשְּׂכִינָה
 אֶת אֱלֹהוֹתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִכְן הַצְּדִיקִים, שֶׁכָּל-כֶּף דְּבוּקִים
 בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵם זוֹכִים לְרוּחַ-הַקְּדוֹשׁ, הַמֵּחַ שְׁלֵהֶם
 מְזַכֵּךְ לְגַמְרֵי, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (סְפָרֵי שְׁפָטִים קעג): הַמְדַּבֵּק בַּשְּׂכִינָה,
 דִּין הוּא שֶׁתִּשְׁרָה עָלָיו רוּחַ-הַקְּדוֹשׁ. הַצְּדִיקִים נִקְרָאִים שַׁבָּת,

כמו שכתוב בזהר (ח"ג קמד: קמה.), שתלמידי רבי שמעון בר
 יוחאי קראוהו אנת שבת דכלהו יומי, למה? כי הצדיק תמיד
 דבוק בשכינה, ומתי יש גלוי שכינה? ביום השבת, שאז
 מרגישים את האור אין סוף ברוך הוא בגלוי רב מאד. ואם
 הייתם זוכים לשמח בשבת, אזי הייתם עושים דירה להקדוש-
 ברוך-הוא כמו שכתוב (שמות לא, טז): "ושמרו בני ישראל
 את השבת, לעשות את השבת לדרתם ברית עולם". וכתוב
 בתקונים (מזהר חדש): בר נש דעביד דירא לקדשא בריך הוא
 ולשכינתא ולחילוי בשבתות, כמה דאת אמר: ושמרו בני
 ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם, לדרתם - לשני
 דירה הכי קדשא בריך הוא תקן ליה דירה בההוא עלמא
 ולכל דאתין עמיה; כשיהודי עושה דירה להקדוש-ברוך-הוא
 ולשכינה ולכל המלאכים, אזי הקדוש-ברוך-הוא נמצא פה,
 אתו, עמו ואצלו, וכבר לא חסר לו שום דבר. כשיהודי מכניס
 בעצמו אמתת מציאותו יתברך, ומתחזק באמונה פשוטה
 בו יתברך, ויודע ועד אשר הכל לכל רוחניות חיות אלקות,
 אז כל החיים שלו כבר חיים אחרים לגמרי, כי הוא מסבב
 עם השכינה ועם כל המלאכים, מלאכי מעלה. וזו מדרגת
 הצדיקים, שכל-כך דבוקים באין סוף ברוך הוא וברוך שמו,
 עד שרואים במו עיניהם מלאכים, מלאכי מעלה. ולכן, בני

ובנותי היקרים! על-ידי "שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת", תזכו להוריד את השְׁכִינָה בעולם, אשר אין עוד שְׁמַחָה כְּשִׁמְחַת גְּלוּי שְׁכִינָה. וזו הָעֲבוּדָה שֶׁל כָּל הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵם כָּל-כָּךְ דְּבוּקִים בְּהַקְדוּשַׁ-בְּרוּךְ-הוּא. לְזֹאת, כָּל אֱלוֹ הַזּוֹכִים לְבֹא אֶל צְדִיקִים בְּשַׁבָּת, עַל-יְדֵי-זֶה הַצְּדִיק מְמַשֵּׁף עֲלֵיהֶם אֶת אור וְזִיו וְחַיּוּת וְדִבְקוּת אֱלֹקִית. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חיי-מוהר"ן, סימן רצז): מִי שֶׁזֹּכֵה לְשַׁבָּת אֲצֵל הַצְּדִיק בְּשַׁבָּת, הָרִי הוּא כְּמוֹ שֶׁהִתְעַנָּה שְׁבַע פְּעָמִים מִשַּׁבָּת לְשַׁבָּת; אָדָם מִתְעַנֶּה יוֹם אֶחָד וּכְבָר אוֹזֵל כְּחוֹ, וְלִקְרֹאת הַסּוּף מְצַפֶּה וּמְחַכֶּה שֶׁתִּשְׁקַע הַחֲמָה, וְיִצְוּוּ הַכּוֹכָבִים וְיוּכַל לְהַחֲיוֹת נַפְשׁוֹ וְכוּ', וּמְכַל שְׁכָן כְּשֶׁאָדָם צֵם יוֹמִים, בָּא לְכָלוֹת הַנֶּפֶשׁ מִמֶּשׁ, וְאֵין לוֹ כֹחַ. וּמְכַל שְׁכָן וְכָל שְׁכָן, כְּשֶׁצֵּם שְׁלֹשָׁה יָמִים – אֵינוֹ יָכוֹל יוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ'; וְהִנֵּה כְּשִׁיְהוּדֵי שׁוֹבֵת אֲצֵל הַצְּדִיק בְּשַׁבָּת, הָרִי הוּא כְּמוֹ שֶׁהִתְעַנָּה מִשַּׁבָּת לְשַׁבָּת שְׁבַע פְּעָמִים; הֵינּוּ צוּם שֶׁל אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה יוֹם, שְׁזֶה נִכְנָס בְּגֵדֵר מַעֲלָה עֲצוּמָה, כְּאֵלוֹ צֵם רַבּוֹת יָמִים בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא, וְהַקְדוּשַׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! מֵאֲחַר שֶׁעָבַר עֲלֵיכֶם מֵה שֶׁעָבַר, תּוֹצִיאוּ אֶת הַלִּיצְנוֹת מִכֶּם, וְתִבְאוּ בְּשַׁבָּת אֶל הַצְּדִיק לְשַׁבָּת אִתּוֹ בְּשִׁלְחָנוֹ הַטְּהוֹר, לְהִסְתַּכֵּל בְּפָנָיו הַמְּאִירִים, וְלִשִׁיר אִתּוֹ בְּיַחַד שִׁירֵי שַׁבָּת, לְשַׁמַּח אִתּוֹ בְּיַחַד "שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת", וְלִשְׁמַע

שְׂמַחַת הַשַּׁבָּת

תורה מפיו, שאז גם אתם תזכו שיִרְדוּ לָכֶם כָּל הַהַשְׁפָּעוֹת
 בעולם, על-ידי גְּלוּי שְׂכִינָה, ותזכו לחזור בתשובה שלמה,
 ויִמְחַל לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַכֹּל, ותהיו תְּמִיד הַכִּי
 מְאֹשְׂרִים בְּחַיֵּיכֶם.

ד.

**על-ידי שְׂמַחַת שַׁבַּת מְתוּנָה שְׁעַם יִשְׂרָאֵל הֵם בְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵף פַּעַם לֹא יִתְעַרְבוּ עִם אַמּוֹת הָעוֹלָם**

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים ! עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל הוּא
 הָעַם הַנִּבְחָר, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּחַר אוֹתָנוּ מִכָּל אַמּוֹת
 הָעוֹלָם, וּמֵאֵז שְׂזַכֵּינוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי, אוֹמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שַׁבַּת פט:): אֲמַאי אֵיקָרִי סִינַי? מִלְּשׁוֹן
 שְׂנֵאָה, שְׂאֵז יֵרְדָה שְׂנֵאָה מְאֻמּוֹת הָעוֹלָם עַל עַם יִשְׂרָאֵל. עַם
 יִשְׂרָאֵל הֵם הָעַם הַנִּבְחָר, עַם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַמּוֹת
 הָעוֹלָם אֵינָם יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת זֹאת, לְזֹאת עוֹשִׂים כָּל מִינֵי
 פְּעֻלוֹת וּמְאֻמְצִים לְהַרְג, לְהַשְׁמִיד וּלְאַבֵּד אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
 וּבְמִשְׁךְ אֶלְפֵי שָׁנִים הֵם רוֹצְחִים, הוֹרְגִים, תּוֹלִים, צוֹלְבִים,
 חוֹנְקִים, שׁוֹרְפִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵינָם יְכוּלִים לְסַבֵּל
 אוֹתָם. וְכִיצַד יְכוּלִים לְבֹא עַרְב-רַב, וּלְעַרְב גּוֹיִים וְגוֹיֹת

בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הֲלֹא לֹא יַעֲלֶה בְיָדָם; כִּי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ, נָתַן לָנוּ
אֶת הַשַּׁבָּת, וְעַל-יְדֵי "שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת" מִתְגַּלֶּה, שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל
הֵם בְּנֵי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וְאִף פַּעַם לֹא יִתְעַרְבוּ עִם אַמּוֹת
הָעוֹלָם. וְלִכֵּן כָּל אֱלוֹ שְׁמֵבִטְיָחִים שֶׁהֵם יַעֲרְבוּ אֶת נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל בֵּין הַגּוֹיִים, וַיִּבְטְלוּ אֶת הַשַּׁבָּת מֵעַם יִשְׂרָאֵל, תִּצְחַקוּ
וְתִלְעְגוּ לָהֶם, כִּי לֹא יַצְלִיחוּ, יוֹתֵר חֻכְמִים מֵהֶם, נִסּוּ לְבֹלֵל
אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא הִצְלִיחוּ. הֵן אִמֵּת שֶׁלְצַעֲרָנוּ הָרַב, מִזֶּה
מֵאֲתֵימ שָׁנָה, הָרַשְׁעִים הָאֲרוּרִים, הָרַפּוֹרְמִים וְהַקּוֹנְסֵרְבָטִיבִים
מְעַרְבִים גּוֹיִים וְגוֹיֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׁנֶה הַתְּבוּלָלוֹת
גְּדוֹלָה, כִּי הֵם עָקְרוּ אֶת הַשַּׁבָּת לְגַמְרִי, וּמְחַלְלִים אֶת הַשַּׁבָּת
בְּרִישׁ גְּלִי וּבְעִזּוֹת מִצַּח. אָבֵל אִם אֲנַחְנוּ נִקְבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ
שְׁמִירַת שַׁבָּת וְ"שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת", עַל-יְדֵי-זֶה אִף אֶחָד בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לָנוּ. כִּי כִּךָ כָּתוּב בְּזֶהֱר (תְּרוּמָה קכח.): שַׁבָּת נִיִּחָא
דְּכָלָא, תִּיאוּבְכָתָא דְּכָלָא, דְּבִקוּתָא דְּכָלָא; הַשַּׁבָּת הִיא הַמְּנוּחָה
שֶׁל כָּלֵל עִם יִשְׂרָאֵל, זֶה הַיּוֹם הַמֵּיחָד לְעַם יִשְׂרָאֵל, יוֹם שֶׁעַם
יִשְׂרָאֵל נִדְבָקִים בָּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוא, יוֹם שֶׁנִּתְגַּלֶּה שֶׁעַם
יִשְׂרָאֵל דְּבִקִּים בְּהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, עִם יִשְׂרָאֵל מֵתְאַהֲבִים
בְּהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, יוֹם שֶׁנִּתְחַבְּרוּ הַשָּׁמַיִם לְאָרֶץ בְּיַחַד,
הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים וְהָעוֹלָמוֹת הַתְּחִתּוֹנִים מֵתְאַחֲדִים יַחַד,

ועם ישראל נתגלה ביפיו ובתפארתו. לכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), שאכילת שבת הוא כלו אלקות; מה שאדם אוכל בשבת – זה אלקות, פי אינה דומה אכילת שבת לאכילת ששת ימי החל. ובזה שאדם מתענג בשבת ואוכל בשבת, איננו צריך כבר להתענות, וכל השונאים והאויבים שלו מתבטלים. ומי הם יותר אויבים ושונאים לעם ישראל כאמות העולם?! ובזה שעם ישראל שומרים שבת ושמחים בשבת, על-ידי-זה נתבטל הכח של הקלפות, הכח של הסמ"ך-מ"ם, הכח של אלו הרשעים הערב-רב, שרוצים לכולל את נשמות ישראל בין אמות העולם – היה לא תהיה. ולכן, בני ובנותי היקרים! באו ונקבל על עצמנו מהיום "שמחת השבת", נשמח מאד בשבת, באו ונתחיל לשמר שבת, ולא נתפתה אל כל ההצהרות שמצהירים כל אלו המתמרים להיות בראש, שהם יעקרו את השבת, חס ושלום, הם יהפכו את השבת לחל – לא יועיל להם כלל, פי הקדוש-ברוך-הוא הוא עצם השבת, השבת בעצמה זה הקדוש-ברוך-הוא. ולכן באו, בני ובנותי היקרים! ונזכר מה שאומרים חכמינו הקדושים (מדרש הנעלם): כיון שנכנסה שבת, נעשה רעש גדול בכל העולמות, וכשיהודי מתפלל בערב שבת ואומר: "ויכלו השמים והארץ וכל צבאם", באים שני מלאכי

הַשָּׂרֵת הַמְּלוּיִם אוֹתוֹ, וּמְנִיחִים יְדֵיהֶם עַל רֵאשׁוֹ, וְאוֹמְרִים לוֹ:
 אֵין לָךְ עֲוֹנוֹת; לָכֵן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! לְקִרְאת שַׁבָּת לָכוּ
 לְבֵית-הַכְּנָסֶת, וּכְשֶׁאַתֶּם חוֹזְרִים מִבֵּית-הַכְּנָסֶת, תִּזְכְּרוּ מַה
 שְׁאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת קִיט.), שְׁשָׁנֵי מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת
 מְלוּיִם לוֹ לְאָדָם מִבֵּית-הַכְּנָסֶת, אֶחָד טוֹב וְאֶחָד רַע, וּכְשֶׁבָא
 לְבֵיתוֹ וּמָצָא נֵר דְּלוּק וְשִׁלְחָן עָרוּךְ וּמִטָּתוֹ מְצֻעַת, מִלְּאָךְ טוֹב
 אוֹמֵר: יְהִי רְצוֹן שְׁתֵּהא לְשַׁבָּת אַחֲרַת, וּמִלְּאָךְ רַע עוֹנֶה אָמֵן
 בְּעַל כְּרַחוּ; וְלָכֵן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! בֵּאוּ נִקְבַּל עַל עֲצִמָנוּ
 מִשְׁבוּעַ זֶה לְשֹׁמֵר אֶת הַשַּׁבָּת, וְנִשְׁמַח בְּ"שְׁמַחַת הַשַּׁבָּת", וְאִז
 נִהְיֶה רְאוּיִים לְהִיּוֹת כְּלֵי לְהַמְשִׁיךְ בּוֹ אֶת שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 וְזוֹ תִהְיֶה הַגְּאֻלָּה, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ רַק בְּזִכּוֹת שַׁבָּת, וְנִזְכֶּה
 לְרִאוֹת אֶת פְּנֵי הַשְּׁכִינָה בְּבִנְיַן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

הקונטרס הקדוש הזה הודפס
לעילוי בשמת
גדליהו בן חנה ומרדכי
נלקח לבית עולמו
בתאריך ט' אב תש"פ
ת.ג.צ.ב.ה

לזכות

אסתר בת שושנה ואברהם

שתזכה לחיים ארוכים בטוב ובנעימים
בבריאות, שמחה ונחת מכל יוצאי חלציה

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכָל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֵמָרֶם בְּכָל יוֹם

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּהוּ לְפִרְסְמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל,
רְבִנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבִנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבַרְסֵלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרֵסֵלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי יהודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בס: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח:

לב א לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בתרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת תפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרךך זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כוסם כפרך אין הבין במתג ורסן עדין לבלום בל קרב אליך:

תקון הפללי

כז

י רבים מכאובים לרשע והבוטח בני חסד וסוכנו: יא שמחו בני וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא א למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה ומלטהו יי: ג יי ישמרוהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ד יי יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: ט דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: יג ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב א למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת יחס יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדרם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארך ירדן וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריק כל משבריק וגליך עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: י אומרך לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט א למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עיזם לא פשעי ולא

חטאתי יי: ה בלי עון ורצון ויכוננו עונה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ושובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפייהם תרבות בשפתותיהם כי מי שמע: ט ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: י עזו אליך אשמרה כי אלהים משגבי: יא אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשרי: יב אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והירידמו מגננו אדוני: יג חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו: יד כלה בחמה כלה ואינמו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה: טו וישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: טז המה יניעון לאכל אם לא ישבעו וילינו: יז ואני אשיר עזך וארגן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: יח עזי אליך אומרה כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז א למנצח על דותון לאסף מזמור: ב קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי: ג ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם נפשי: ד אזכרה אלהים ואהמיה אשיחה ותעטף רוחי סלה: ה אחזת שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: ו חשבתי ימים מקדם שנות עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה עם לכבי אשיחה ויחפש רוחי: ח הלעולמים ינח אדני ולא יסוף לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר ודר: י השכח חנות אל אם כפץ באף רחמיו סלה: יא ואמר חליתי היא שנות ימין עליון: יב אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך: יג והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים בקדש דרךך מי אל גדול באלהים: טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה: יז ראוב מים אלהים ראוב מים יחילו אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף חצציק תהלכו: יט קול רעמך בגלגל האירו ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרךך ושבי לך במים רבים ועקבותיך לא נדעו: כא נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן:

צ א תפלה למושה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם

תקון הפללי

כט

הרים יָלְדוּ וַתְּחַוֵּל אֶרֶץ וַתְּבַל וּמַעֲוֹלָם עַד עוֹלָם אֲתָהּ אֵל: ג תִּשָּׁב אַנְוֹשׁ עַד דָּכָא וַתֵּאמֶר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֲתָמוּל כִּי יַעֲבֹר וְאִשְׁמֹרָה בְּלִילָה: ה זְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר כְּחֻצֵיר יַחֲלֶף: ו בַּבֶּקֶר יִצִּיץ וַחֲלֶף לְעָרֹב יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ: ז כִּי כָלִינוּ בְּאִפְךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ: ח שְׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנִגְדֶךָ עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּנֶיךָ: ט כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כָּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגְהָ: י יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בְּהֵם שְׁבָעִים שָׁנָה וְאֵם בַּגְּבוּרָת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאוֹן כִּי גִז חִישׁ וּנְעָפָה: יא מִי יוֹדַע עַז אִפְךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֲבָרְתְךָ: יב לְמַנּוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנֹכָא לְבַב חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְיָ עַד מְתִי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: יד שְׁבַעְנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִדְךָ וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יָמֵינוּ: טו שְׁמַחְנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רְעָה: טז יִרְאֵה אֵל עֲבָדֶיךָ פְּעֻלְךָ וְהַדְרִיךְ עַל בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי נַעַם אֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ:

קה א הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ כְּעַמִּים עֲלִילוֹתֵינוּ: ב שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: ג הַתְּהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְיָ: ד דְּרִשׁוּ יְיָ וְעֲזוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיֵד: ה זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְּתִיו וּמִשְׁפָּטָיו פִּי: ו זָרַע אֲבָרְהָם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחֵירוֹ: ז הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צְהָה לְאֶלֶף דּוֹר: ט אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אֲבָרְהָם וּשְׁבֻעַתוֹ לְיִשְׁחָק: י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לֶךְ אֲתָן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: יב בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ: יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר: יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשֹׂקָם וַיִּכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִים: טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ כָּל מִטָּה לְחֵם שָׁבָר: יז שְׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעֹבֵד נִמְכַר יוֹסֵף: יח עָנוּ בַּכָּבֵל רָגְלוֹ בְּרוֹל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד עַת בֹּא דְכָרוּ אִמְרַת יְיָ צִרְפַּתְהוּ: כ שְׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהוּ מִשַׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שְׁמוֹ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשַׁל בְּכָל קְנִינּוֹ: כב לְאֶסֶר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֵם: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲבֹד גֹּר בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיִּפְּרֹ אֶת עַמּוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהוּ מִצְרַיִם: כה הִפְךָ לְבָס לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ לְהַתְנַבֵּל בְּעִבְרֵיו: כו שְׁלַח מִשָּׁה עֲבָדוֹ אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: כז שְׁמוֹ כָּם דְּבָרֵי אֲתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֲשֵׁךְ וַיַּחֲשֶׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט

הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא אָמַר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם בָּרַד אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אָמַר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לו ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: לה שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לו פרח ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ושבועם: מא פתח צור וזוהבו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישבנו גם ככינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איה נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח מיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע צו: ב הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור: ד הללוהו בתן ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל שוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הקונטרס הקדוש הזה הודפס
לזכות

אלי אליהו בן תמי תמר

שיזכה ליראת שמייים טהורה
ותשובה ברחמים רבים

להצלחתו ולהצלחת כל בני ביתו

רמי רחמים בן זוהרה

לרפואת הנפש והגוף בשלמות
וכל הישועות

אפרים בן נחמה לזיווג הגון לאלתר

מרווה בת תמר לזיווג הגון לאלתר

ציפורה בת אסתר לזיווג הגון לאלתר

לתשובת כל עם ישראל לאלתר

ולבואו של גואל צדק

במהרה בימינו אמן

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!

התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

**בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!**

72x12 ש"ח

פנס שבוע

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"
מכתב מהצדיק מיבנאל

50x12 ש"ח

פנס יום

101x12 ש"ח

פנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו לא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינזק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מוצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל
על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר
"ברסלב סיטי" בכתובת:

www.breslevcity.co.il הקמיע

**המקור
זהה
מזויפים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

